liwane ja ennamiste õiete liwanõm; hommiko poolt on kaljune ja kiwwine, et karjamaaks agga kõlbab. Koseni Ma, kuhho Jakob omma perre ja kariadega assus, olli seäl wasta hommikut. Metsa on seäl wägga wähhä ollemas, nenda et hädda sunnib lojuste sitta ahjo küttiks ja paia al pukida.

Agga ommeti on temma üks õnnistud Ma; sest et Nilusse jõe upputussed tedda siggiwaks ja wiljalisseks tewad. Ma kannab ja kaswab rohkeste risi, turginisso ja muud leiwa-, kedusse- ja puuwilja, linno ja kannepit. Kõrbitsad, melonid, arbusid ning ka sidronid ja mu sesuggune õrnem ja kallim puuwilli, seäl wägga hästi tule käes siggiwad. Olli- ja palmpude, poomwilla ja wigimarjade polest on se Ma kaunis rikkas ning sallib ja kaswab temma ka sukrorogo ja kohwipoõsaid. Agga ei tahha winapu seäl korda minna, sest et suwwine weeupputus marjade küpsmist kelab. Meie Ma lojuksed, kui on hobbosed, härjad ja lehmad, seälgi hästi siggiwad; eeslidest polle neil ka pudo. Ahwid ehk perdikud seäl ka asset on, ning kammelit kui koddolojust kaswatakse ja prugitakse. On seäl ka üks issisuggu kitse leida, mis monne hea aasta eest kaugelt maalt katseks ka meie male, Harjo Raikülla moisa todi, ning meie Ma toidoga ja külmaga leppisid. Need on meie kitsetest kõrgemad; kõrwad rippuwad kahhelt poolt mahha; karwad on walged kui lummi, 8 ja ühhekša tolli pikad, penikessed ja pehmed kui siid. Lambad seäl sedda suggu, mis raswsabbaks kutsutakse, sest et sabba neil kui suur kot taggant mahharippub ja aina selge rasw on. Monnel sabba 60 ja 70 naela raskune, nenda et lammas ei jakša tedda ärrakanda, ning et pissikesse kariko lamba tahha kinnitawad ja sabba senna peäle pannewad, et tedda nenda ennese järrele weab. Metshärgi ja metshirwesid seäl maal ka ellab; ning sidi-us ja meesilane seäl hästi siggiwad.